

BÀ MẸ CÔNG GIÁO HẠNH PHÚC

Valérie là bà mẹ Công Giáo người Pháp. Bà sống thật hạnh phúc bên cạnh chồng và 6 đứa con. Chính bà kể lại cuộc sống gia đình và cách thức giáo dục con cái.

Khi mang thai bé gái sau cùng, tôi nhất định dẫn cả 5 đứa con theo tôi đến nhà thương dự cuộc khám thai. Tôi nói với chúng:

- Thật tuyệt đẹp khi nhìn em bé xuất hiện trên màn ảnh. Do đó, mẹ muốn các con có dịp chiêm ngắm hình ảnh này!

Khi chồng tôi và tôi, cùng với 5 đứa con rời nhà thương, một phụ nữ cao tuổi chăm chú nhìn chúng tôi đi qua từng người một. Bà ngạc nhiên hỏi:

- Tất cả 5 đứa này đều là con của ông bà hết sao?

Tôi đáp ngay:

- Phải, đúng như vậy!

Bà kêu lên:

- Ồ, thật là tuyệt!

Nét mặt kèm với câu nói đầy thán phục của bà gieo vào lòng tôi niềm hãnh diện bao la. Tôi nhủ thầm:

- Phải, thật tuyệt vời khi được làm mẹ của 5 đứa con và đang đợi đứa thứ sáu!

Đối với nhiều cặp vợ chồng, sinh con đồng nghĩa với hy sinh. Nhưng đối với chồng tôi và tôi, sinh con đồng nghĩa với niềm vui và hạnh phúc!

Mỗi khi hoàng hôn bắt đầu buông xuống, tôi thường gọi các con ra chiêm ngắm cảnh mặt trời lặn. Giờ đây, chính các con mời tôi:

- Mẹ ơi, Mẹ ơi, ra mau ngắm hoàng hôn!

Mỗi khi cùng các con dạo chơi trong rừng, hoặc lang thang ngoài đồng, tôi thường dừng lại nơi một cây đẹp, nơi một cụm hoa dại, hoặc ngược nhìn trời cao và nói với chúng:

- Các con nhìn kìa, đẹp chưa!

Rồi tôi nói thêm:

- Các con hãy dâng lời cảm tạ THIÊN CHÚA, bằng cách nói đơn sơ: Con cảm ơn Chúa.

Dĩ nhiên cuộc sống gia đình và công cuộc giáo dục con cái không luôn thơ mộng và trôi chảy như uống nước lã. Vì thế, gặp lúc đưa con ngõ nghich cứng đầu, tôi thân thưa với Chúa:

- Chúa ơi, thằng nhỏ đó thật đáng ghét! Nó làm con hết chịu nổi. Dễ dàng, la mắng, đánh đập gì cũng vô hiệu. Nhưng xét cho cùng, nó cũng là con của Chúa. Vậy xin Chúa giúp con biết cách khuyên răn sửa dạy nó ..

Hai vợ chồng và 6 đứa con thường quy tụ chung quanh bức ảnh Thánh Gia. Đó là món quà tôi tặng cho phu quân ngày chàng mừng sinh nhật. Chính chàng chọn chỗ đặt bức ảnh: bên trên lò sưởi, trong căn phòng chính, nơi toàn gia đình thường tụ họp. Bức ảnh treo đó thật thích hợp, bởi vì, chúng tôi luôn có trước mắt mẫu gương thánh thiện và yêu thương đầm ấm của gia đình thánh Nagiarét: Đức Chúa GIÊSU, Đức Mẹ MARIA và Thánh Cả GIUSE.

Chúng tôi cố gắng cầu nguyện chung trong gia đình vào mỗi buổi tối, trước khi ngủ. Tuy nhiên đây không phải là chuyện dễ. Đôi lúc không thể nào quy tụ cả hai vợ chồng và 6 đứa con được ..

Tôi luôn dạy các con biết nhớ đến người khác trong kinh nguyện riêng của mình. Chẳng hạn, nên nhớ cầu nguyện cho người bạn cùng lớp, hay gian lận khi làm bài. Hoặc cầu nguyện cho người bạn mà mình cãi lộn rồi đánh nhau. Hoặc cầu cho người trong làng, trong xóm bị bệnh. Cầu nguyện là chuyện đơn sơ và giản dị như ăn và uống, như hít thở không khí. Mỗi buổi tối, cùng với chồng, chúng tôi cầu nguyện chung, cố gắng đào sâu Đức Tin trong cuộc sống lứa đôi.

Tôi nhắc nhở các con về ý nghĩa việc chia sẻ. Chẳng hạn khi một đứa nhận được gói kẹo thì nhớ chia cho tất cả các anh chị em mình cùng ăn. Hoặc khi trong tủ lạnh chỉ còn ít trái cây, tôi nói với con:

- Nếu con thích ăn trái chuối này thì có lẽ em con cũng thích như con. Vậy con hãy chia cho em con một nửa!

Lời Đức Chúa GIÊSU phán: "Không có tình yêu nào lớn hơn việc trao ban mạng sống mình cho người mình yêu" trở thành kim chỉ nam trong cuộc đời làm vợ và làm mẹ của tôi. Đối với tôi, chấp nhận việc nội trợ và khước từ công việc bên ngoài, chính là để tận hiến đời tôi cho cuộc sống gia đình: cho chồng và cho con cái.

("Annales d'Issoudun", Avril/1996, trang 122).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt